

ه- فصل نهم از باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم - (مواد 210 تا 218)

ماده ۲۱۳- ارزیابی اموال مورد توقیف بوسیله ارزیاب اداره امور مالیات به عمل خواهد آمد و نه موخه مع تواند با تودیع حق الزحمه ارزیاب طبق مقررات مربوط به دستمزد کارشناسان رسم دادگستری تقاضا کند که ارزیابی اموال و سیله ارزیابی رسم به عمل آید.

ماده ۲۱۴- کلیه اقدامات لازم مربوط به آنگهی حراج و مزایده و فروش اموال مورد توقیف اعم از منقول و غیر منقول به عهده مسئول اجرائیات اداره امور مالیات می باشد. در مورد فروش اموال غیر منقول در صورتی که پس از انجام تشریفات مقرر و تعیین خریدار، مالک برای امضای سند حاضر نشود مسئول اجرائیات اداره امور مالیات به استناد مدارک مربوط از اداره ثبت محل تقاضای انتقال ملک به نام خریدار خواهد کرد و اداره ثبت اسناد و املاک مکلف به اجرای آن است.

ماده ۲۱۵- در مورد اموال غیر منقول توقیف شده در صورتیکه پس از دو نوبت آنگهی (که نوبت دوم آن بدون حداقل قیمت آنگهی می شود) خریدار می برآید آن پیدا نشود از زمان امور مالیات کشور می تواند مطابق ارزیابی کارشناس رسم دادگستری معادل کل بدیجی موخه به علاوه کزینه متعلقه از مال مورد توقیف تملک و بهای آن رایج حساب بدیجی موخه منظور نماید.

تبصره ۱- در صورتی که موخه قبل از انتقال مال مذکور به نام سازمان امور مالیات کشور و یا دیگری، حاضر به پرداخت بدیجی خود باشد

از زمان امور مالیات کشور با دریافت بدیجی موخه به اضافه ده درصد بدیجی و کزینه بهای متعلقه از ملک مزبور رفع توقیف می نماید.

تبصره ۲- در صورتی که مال به تملک سازمان امور مالیات کشور در آمده باشد اگر آماذگی جهت

ماده ۲۱۶- مرجع رسیدگی به شکایات ناشی از اقدامات شرکتهای رایج به مطالبات دولت از اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی که طبق مقررات اجرائی مالیات بها قابل مطالبه و وصول می باشد هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود. به شکایات مزبور به فوریت و خارج از نوبت رسیدگی ورای صادر خواهد شد. رای صادره قطع و لازم الاجرا است.

تبصره ۱- در مورد مالیاتهای مستقیم در صورتی که شکایت حاکم از این باشد که وصول مالیات قبل از قطعیت، به موقع اجرا گذارده شده است هرگاه هیات حل اختلاف مالیاتی شکایت را وارد دانست ضمن صدور رای به بطلان اجرائیه حسب مورد قرار رسیدگی و اقدام لازم صادر یا نسبت به درآمد مشمول مالیات موجه رسیدگی ورای صادر خواهد کرد. رای صادره از هیات حل اختلاف قطع است.

تبصره ۲- در مورد مالیاتهای غیر مستقیم هرگاه شکایت اجرائی از این جهت باشد که مطالبه مالیات قانونی نسبت مرجع رسیدگی به این شکایت نیز هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود و رای هیات مزبور در این باره قطع و لازم الاجرا است. مفاد این تبصره شامل جرایم قاچاق اموال موضوع عایدات دولت و بهای مال قاچاق از بین رفته و نیز آن دسته از

مالیاتهای غیر مستقیم که طبق مقررات مخصوص به خود در مراجع خاص باید حل و فصل شود نخواهد بود.

ماده ۲۱۷- به وزارت امور اقتصاد و دارائی اجازه داده می شود که یک درصد از وجوهی که بابت مالیات و جرایم موضوع این قانون وصول می گردد (با استثنای مالیات بر درآمد شرکتهای دولتی) در حساب مخصوص در خزانه منظور نموده و در مورد آموزش و تربیت کارمندان در امور مالیاتی و حسابرسی و تشویق کارکنان و کسانی که در امر وصول مالیات فعالیت موثری مبذول داشته و یا می دارند خرج نماید. وجوه پرداخته به استناد این ماده به عنوان پاداش وصول از مشمول مالیات و کلیه مقررات معاینه است. وزارت امور اقتصاد و دارائی موظف است که در هر شش ماه گزارشی از میزان وصول جرایم مالیات و وصول بین طبقات و سطوح مختلف درآمد را به کمیسیون امور اقتصاد و دارائی مجلس

ماده ۲۴۴ - مرجع رسیدگی به کلیه اختلافات کلیه مالیات محاسبه شده در مواردی که ضمن مقررات این قانون مرجع دیگری پیشتر تعیین شده، هیات حل اختلاف مالیات است. در هیات حل اختلاف مالیات از آن نفری که شرح زیر تشکیل خواهد شد:

۱- یک نفر نماینده سازمان امور مالیات کشور.
۲- یک نفر قاضی اعم از شافل یا بازنشسته. در صورتی که قاضی بازنشسته واجد شرایطی در شهرت آنها یا مراکز استانها وجود نداشته باشد بنا به درخواست سازمان امور مالیات کشور، رئیس قوه قضائیه یک نفر قاضی شافل را به هیات معرفی خواهد نمود.

۳- یک نفر نماینده از اتاق بازرگان و صنایع و معادن یا اتاق تعاون یا جامعه حسابداران رسمی یا مجامع حرفه یا تشکل های صنفی یا شورای اعلام شهر به انتخاب موجه در صورتی که بزرگترین تشکیلات ابداع شده و یا همزمان با تسلیم اعتراض به بزرگترین تشکیلات خود را اعلام ننماید سازمان امور مالیات با توجه به نوع فعالیت موجه یا موضوع مالیات مورد رسیدگی از بین نمایندگان مذکور یک نفر را انتخاب خواهد کرد.

تبصره ۱- جلسات هیات های حل اختلاف مالیات با حضور اکثریت آراء و اکثریت لازم الاجراست و در نظر اقلیت باید در متن رای قید گردد.

تبصره ۲- اداره امور هیات های حل اختلاف مالیات و مسئولیت تشکیل جلسات هیات های با عهده سازمان امور مالیات کشور و حق انحصار اعضا هیات های حل اختلاف بر اساس آیین نامه ای که بنا به پیشنهاد سازمان امور مالیات کشور

به تصویب وزیر امور اقتصاد و دارایی خواهد رسید از محل اعتباری که به همین منظور منظور مذکور

بینی می شود قابل پرداخت خواهد بود.

ج- فصل سوم از باب پنجم قانون مالیاتهای مستقیم - (مواد 244 تا 251)

ماده ۲۴۶- وقت رسیدگی هیات حل اختلاف مالیات در مورد هر پرونده، جهت حضور موخ یا نماینده موخ و نیز اعزام نماینده اداره امور مالیات باید به آنها ابلاغ گردد. فاصله تاریخ ابلاغ و روز تشکیل جلسه هیات نباید کم تر از ده روز باشد مگر به درخواست موخ و موافقت واحد مربوط.

تبصره ۱- عدم حضور موخ یا نماینده موخ و نیز نماینده اداره امور مالیات مربوط مانع از رسیدگی هیات و صدور رای نخواهد بود.

ماده ۲۴۷- آراء هیاتهای حل اختلاف مالیات بدو قطع و لازم الاجرا است. مگر اینکه ظرف مدت بیست روز از تاریخ ابلاغ رای بر اساس ماده (۲۰۳) این قانون و تبصره کمال آن به موخ، از طرف مأموران مالیات مربوط یا مودیان مورد اعتراض کتبی قرار گیرد که در این صورت پرونده جهت رسیدگی به هیات حل اختلاف مالیات تجدید احاله خواهد شد. رای هیات حل اختلاف مالیات تجدید نظر قطع و لازم الاجرا می باشد.

تبصره ۱- موخ مالیات مکلف است مقدار مالیات مورد قبول را پرداخت و نسبت به مازاد بر آن اعتراض خود را در مهلت مقرر تسلیم کند.

تبصره ۲- نمایندگان عضو هیاتهای حل اختلاف مالیات نباید قبلاً نسبت به موضوع مطروحه اظهار نظر داشته یا رای داده باشند.

تبصره ۳- در صورتی که رای صادره هیات بدو از سوی یکی از طرفین مورد اعتراض تجدید نظر خواهد قرار گرفته باشد در مرحله تجدید نظر فقط به احوال آن طرف رسیدگی و رای صادر خواهد شد.

تبصره ۴- آراء قطع هیاتهای حل اختلاف مالیات به استثناء مواردی که رای هیات حل اختلاف مالیات بدو با عدم اعتراض موخ یا مأموران مالیات مربوط قطعیت می یابد برابر مقررات ماده (۲۵۱) این قانون قابل شکایت و رسیدگی در شورای عالی مالیات خواهد بود.

تبصره ۵- سازمان امور مالیات کشور اجازه دارد شکایت کتبی مودیان مالیات از آراء هیاتهای حل اختلاف مالیات صادره تا تاریخ تصویب این ماده که در مهلت قانون به مرجع مالیات رفع ربط تسلیم شده است را یک بار به هیاتهای حل اختلاف مالیات تجدید نظر به منظور رسیدگی و صدور رای مقتضی احاله نماید.

تبصره ۶- در مواردی که شکایت مودیان مالیات از آراء هیاتهای بدو از طرف هیات حل اختلاف مالیات تسلیم

ح - فصل سوم از باب پنجم قانون مالیاتهای مستقیم - (مواد 244 تا 251)

ماده ۲۴۸- رای هیات حل اختلاف مالیات بایستی متضمن اظهار نظر موجه و مدلل نسبت به اعتراض موجه بوده و در صورت اتخاذ تصمیم به تعدیل درآمد مشمول مالیات، جهات و دلایل آن توسط هیات در متن رای قید شود.

ماده ۲۴۹- هیات رای حل اختلاف مالیات مکلفند مآخذ مورد محاسبات مالیات را در متن رای قید و در صورتی که در محاسبه اشتباهی کرده باشند، با درخواست موجه یا اداره امور مالیات مربوط به موضوع رسیدگی و رای را اصلاح کنند.

ماده ۲۵۰- در مواردی که هیات حل اختلاف مالیات بزرگ تشخیص مالیات را رد و یا این که تشخیص اداره امور مالیات را تعدیل نماید مکلف است نخایم از رای خود در ابواب انضمام رونوشت بزرگ تشخیص مالیات جهت رسیدگی نزد دادستان انتظام مالیات ارسال کند تا در صورت احراز تخلف نسبت به تعقیب متخلف اقدام نماید.

ماده ۲۵۱ مکرر- در مورد مالیاتهای قطع موضوع این قانون و مالیاتهای غیر مستقیم که در مرجع دیگری قابل طرح نباشد و به ادعای غیر عادلانه بودن مالیات مبتدا به مدارک و دلایل کافی از طرف موجه شکایت و تقاضای تجدید رسیدگی شود وزیر امور اقتصاد و دارایی می تواند پرونده امر را به هیات مرکب از سه نفر به انتخاب خود جهت رسیدگی ارجاع نماید.

رای هیات به اکثریت آراء قطع و لازم الاجرا می باشد حکم این ماده نسبت به عملکردهای سنوات ۱۳۶۸ تا تاریخ تصویب این اصلاحیه نیز جاری خواهد بود.

پیوست شماره 1

متن مواد ارجاعی

الف) ماده 167 قانون مالیاتهای مستقیم مندرج در قانون مالیات بر ارزش افزوده قانون

وزارت امور اقتصاد و دارایی یا سازمان امور مالیات کشور می تواند نسبت به مودیانی که قادر به پرداخت بدیه مالیات خود اعم از اصل و جریمه به طور یک جانبه نتند از تاریخ ابلاغ مالیات قطع بدیه مربوط را حداکثر به مدت سه سال تقیبط نماید

ب) ماده 191 قانون مالیاتهای مستقیم

تمام یا قسمتی از جریم مقرر در این قانون بنا به درخواست موخ با توجه به دلایل ابراز میهنه بد خارج از اختیار بودن عدم انجام تکالیف مقرر و یا در نظر گرفتن سوابق مالیات و خوش حاله موخ به تشخیص و موافقت سازمان امور مالیات کشور قابل بخشوده شدن می باشد.

ج) ماده 202 قانون مالیاتهای مستقیم

وزارت امور اقتصاد و دارایی یا سازمان امور مالیات کشور می تواند از خروج بدکاران مالیات که میزان بدیه قطع آنها از ده میلیون (۱۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال بیشتر است از کشور جلو گیری نماید. حکم این ماده در مورد مدیر یا مدیران مسئول اشخاص حقوقی خصوصه بابت بدیه قطع مالیات اشخاص حقوقی اعم از مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی یا مالیاتهای که به موجب این قانون اشخاص حقوقی مکلف به کسرو ایصال آن می باشد و مربوط به دوران مدیریت آنان بوده نیز جاری است. مراجع ذیربط با اعلام وزارت یا سازمان مزبور مکلف به اجرای این ماده می باشند.

تبصره ۱- در صورتی که مودیانی مالیات به قصد فرار از پرداخت مالیات اقدام به نقل و انتقال اموال خود به همسر و یا فرزندان نمایند سازمان امور مالیات کشور می تواند نسبت به ابطال اسناد مذکور از طریق مراجع قضایی اقدام نماید.

ماده ۲۳۰ قانون مالیاتهای مستقیم - در مواردی که مدارک و اسناد حاکی از تحصیل درآمد نزد اشخاص ثالث به استثنای اشخاص مذکور در ماده (۲۲۱) این قانون موجود باشد اشخاص ثالث مکلف اند با مراجعه و مطالبه اداره امور مالیات، دفاتر و همچنین اصل یا رونوشت اسناد مربوط و هر گونه اطلاعات مربوط به درآمد موجه یا مشخصات او ارائه دهند و گرنه در صورتی که در اثر این استتکاف آنها زیان متوجه دولت شود به جبران زیان وارده به دولت محکوم خواهند شد. مرجع ثبوت استتکاف اشخاص ثالث و تعیین زیان وارده به دولت مراجع صالحه قضایی است که با اعلام دادستانه انتظام مالیات و خارج از نوبت به موضوع رسیدگی خواهند نمود.

تبصره - در موارد استتکاف اشخاص ثالث در ارائه اسناد و مدارک مورد درخواست اداره امور مالیات، از زمان امور مالیات کشور می تواند اشخاص ثالث را از طریق دادستانه کل کشور مکلف به ارائه اسناد و مدارک مذکور بنماید. تعقیب قضایی موضوع مانع از اقدامات اداره امور مالیات نخواهد بود.

ماده ۲۳۱ قانون مالیاتهای مستقیم - در مواردی که ادارات امور مالیات کتبا از وزارتخانه ها،

موسسات دولتی، شرکت های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و شهرداری ها و سایر موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی اطلاعات و اسناد لازم را در زمینه فعالیت و معاملات و درآمد موجه بخواهند مراجع مذکور مکلفند رونوشت گواهی شده اسناد مربوط و هر گونه اطلاعات لازم را در اختیار آنان بگذارند مگر اینکه مسئول امر ابراز آن را مخالف مصالح مملکت اعلام نماید که در این صورت با موافقت وزیر مسئول و تأیید وزیر امور اقتصاد و دارایی از ابراز آن خودداری می شود و در غیر این صورت به تخلف مسئول امر با اعلام دادستانه انتظام مالیات در مراجع صالحه قضایی خارج از نوبت رسیدگی و حسب مورد به مجازات مناسب محکوم خواهد شد. ولی در مورد اسناد و اطلاعاتی که نزد مقامات قضایی است و مقامات مذکور ارائه آن را مخالف مصلحت بدانند، ارائه آن منوط به موافقت دادستان کل کشور خواهد بود.

تبصره - در مورد بانک ها و موسسات اعتباری غیر بانکی، از زمان امور مالیات کشور اسناد و اطلاعات مربوط به درآمد موجه را از طریق وزیر امور اقتصاد و دارایی مطالبه کرد و بانک ها و موسسات اعتباری غیر بانکی

ز) مواد 230 الی 233 قانون مالیاتهای مستقیم

ماده 232 قانون مالیاتهای مستقیم - اداره امور مالیاتی و سایر مراجع مالیاتی باید اطلاعاتی را که ضمن رسیدگی به امور مالیاتی مؤدی بدست می آورند محرمانه تلقی و از افشای آن جز در امر تشخیص درآمد و مالیات نزد مراجع ذیربط در حد نیاز خودداری نمایند و در صورت افشا طبق قانون مجازات اسلامی با آنها رفتار خواهد شد.

ماده 233 قانون مالیاتهای مستقیم - در صورتی که اداره امور مالیاتی ضمن رسیدگی های خود به تخلفات مالیاتی مؤدی موضوع ماده (201) این قانون برخورد نمودند مکلفند مراتب را برای تعقیب به دادستان انتظامی مالیاتی گزارش دهند.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

فصل ششم : سایر مقررات فهرست مواد فصل

ماده	تبصره	موضوع ماده
34		<u>تکلیف به نگهداری اسناد و مدارک به مدت 10 سال پس از سال مالی مربوط</u>
35		<u>تدوین برنامه پنج ساله فرهنگ سازی مالیاتی</u>
36		<u>تمرکز بودجه سازمان امور مالیاتی کشور</u>
37		<u>آموزش ، تشویق و جایزه مصرف کنندگان و مؤدیان</u>

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 34- تکلیف به نگهداری اسناد و مدارک به مدت 10 سال پس از سال مالی
مربوط

ماده 34

مؤدیان مشمول مالیات موضوع این قانون مکلفند از دفاتر، صورتحسابها و سایر فرمهای مربوط، ماشینهای صندوق و یا سایر وسایل و روشهای نگهداری حساب که سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می‌کند، استفاده نمایند. مدارک مذکور باید به مدت ده سال بعد از سال مالی مربوط توسط مؤدیان نگهداری و در صورت مراجعه مأموران مالیاتی به آنان ارائه شود.